

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1051/2017
09.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Маринков, адвокат из ..., против тужених ББ, новинара запосленог у ТВ „ВВ“ ... и ГГ, као главног и одговорног уредника магазина „ДД“, запослене у „ЂЂ“ ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Логоњац, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 350/16 од 11.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 350/16 од 11.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 319/16 од 12.09.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части и права личности солидарно исплате износ од 1.000.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 26.04.2016. године, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 144.175,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.09.2016. године, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 350/16 од 11.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 319/16 од 12.09.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Неосновано је указивање ревидента да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 1. у вези са чланом 398. став 2. Закона о парничном поступку, с обзиром да је истом одредбом прописано да је првостепени суд дужан да изведе све парничне радње и да расправи и сва спорна питања на које је указао другостепени суд у свом решењу, из чега произлази да се наведена одредба односи само на поступање првостепеног суда, а не и на поступање другостепеног суда. Указивање ревидента да је другостепени суд морао да отвори расправу, изведе доказе и донесе нову мериторну одлуку, односно да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 383. став 3. ЗПП, такође није основано, с обзиром на то да је наведеном одредбом прописано да веће другостепеног суда, ако нађе да је ради правилног утврђења чињеничног стања потребно да се пред другостепеним судом понове већ изведени докази или докази чије је извођење одбио првостепени суд, може да закаже расправу пред другостепеним судом. Наведена одредба указује да отварање главне расправе не представља обавезу, већ само могућност другостепеног суда, уколико је ради правилног утврђења чињеничног стања потребно да се понове већ изведени докази или докази чије је извођење одбио првостепени суд.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 20.12.2013. године, у штампаном издању недељника „ДД“ број ..., на насловној страни је објављена фотографија ЕЕ испод које се налазио наднаслов „Ексклузивни интервју ЕЕ“ и наслов „...“. На ... страни овог магазина објављен је интервју са ЕЕ под насловом „...“, а у поднаслову је наведено: „У првом интервјуу након раскида са ... АА, ... ЕЕ открива како јој је и због чега он претио након што га је оставила и истиче да јој је њихов заједнички син ЖЖ највећа животна награда“. У уводу интервјуа, поред осталог, наведено је и следеће: „али упркос томе што је бившу драгу покушао да дискредитује у српским медијима тврдећи да она за Србију мисли да је последња црна рупа на планети у којој влада безакоње, поштоваоци ЕЕ музике али и целокупна Српска јавност убрзо су провалили АА потез остављеног и повређеног мушкарца који је покушао да наруши њену каријеру, свакодневно износећи медијима, чак и детаље са суђења за утврђивање услова под којима може да виђа њиховог сина ЖЖ што је противно закону. Најзначајнији предмет правног деловања је свакако, како сазнајемо, наводно фалсификовање дететовог пасоша. Наиме, малолетном ЖЖ у ... је издат документ за путовање без ЕЕ знања и неопходног оригиналног потписа на захтеву за издавање. АА је у међувремену изгубио спор пред Адвокатском комором Србије од адвоката ЗЗ, након што ју је

лажно оптужио да је као његова адвокатица ЕЕ путем мејлова обелодањивала тајне његовог финансијског пословања“. Такође је утврђено да је током интервјуа као један од одговора на постављено питање новинара објављено следеће: „Након раскида претио је да ће ме уништити, а у то је вероватно спадала и неистина како му нисам дала да виђа дете. То је апсолутна лаж и безобразлук“. Утврђено је и да је током интервјуа објављен и следећи одговор ЕЕ: „Све што је рекао о мени више је рекао о себи, због тога је штета нанета другим особама. ЗЗ моја адвокатица и пријатељица ипак је на крају успела да докаже како све што је рекао против ње није била истина. То је доказала на Адвокатској комори, добила је спор против њега, хтео је да уништи њену 25-огодишњу поштену каријеру“. У тексту подналова „Никад никоме нисам претио“ објављеном у недељнику „ДД“ као деманти тужиоца наведено је следеће: „Након ексклузивног интервјуа са ... ЕЕ који је у „ДД“ објављен 22.12.2013. године, огласио се њен бивши супруг, ... АА“. Из чињеничног стања такође произлази да је аутор спорног интервјуа са ЕЕ овде тужени ББ, а одговорни уредник листа „ДД“ у том периоду је била овде тужена ГГ. Предметни интервју представља верно пренету изјаву ЕЕ, сада ЕЕ1, која је то у свом исказу датом на рочишту дана 26.04.2016. године потврдила. Реч је о ауторизованом тексту, интервјуу који је рађен на тај начин што су путем мејла ЕЕ послата питања, а она је на исти начин послала одговоре, као и фотографије за спорни чланак.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредби чл. 3, 79, 80. и 83. Закона о јавном информисању, одбили тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде угледа, части и права личности, налазећи да су тужени у свему поступали у складу са обавезом новинарске пажње прописаном одредбом члана 3. Закона о јавном информисању, као и стога што ни на насловној страни, нити у објављеном интервјуу нису објављене нетачне и непотпуне информације у односу на тужиоца. По закључку нижестепених судова, тужени су информације које су објављене у спорном тексту пренели као туђе информације, добијене од ЕЕ, односно пренели су мишљење које она има о тужиоцу као свом бившем партнеру и оцу свог детета, те да су информације пренели и објавили веродостојно и потпуно, ни на који начин не придружујући се тврдњама ЕЕ, због чега нису одговорни за штету коју је тужилац евентуално претрпео. Осим тога, судови закључују да је тужени ББ, као аутор, информације наведене у уводу спорног интервјуа написао под ознаком „наводно“ и „како сазнајемо“, па је тако написао и да је најзначајнији предмет правног деловања „наводно“ фалсификовање дететовог пасоша.

И по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право при одлучивању о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете, те исти одбили као неоснован.

Имајући у виду наведено, правилно судови налазе да су тужени у конкретном случају у свему поступали у складу са обавезом новинарске пажње прописане одредбом члана 3. Закона о јавном информисању и верно пренели

информације које су добијене од сведока ЕЕ1, док је у уводном делу, који није објављен у форми питања и одговора тужени као аутор све информације написао под ознаком „наводно“ и „како сазнајемо“, због чега тужени у смислу одредби чл. 79, 80. и 83. Закона о јавном информисању нису одговорни за евентуалну штету коју је тужилац претрпео, те правилно одбили тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу става 2. истог члана, с обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози, које је у свему детаљно и јасно оценио и образложио другостепени суд.

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није дозвољено у поступку по ревизији у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП, те ове наводе Врховни касациони суд није испитивао.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић